

Z E S P Ó Ł
I N F O R M A C J I
P O L I T Y C Z N E J
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY^{437sm}

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 45

Do użytku wewnętrznego

PLENARNE POSIEDZENIE KW PZPR

W dniu 16 lipca br. odbyło się plenarne posiedzenie Komitetu Wojewódzkiego PZPR. Dokonano na nim oceny realizacji zadań społeczno-gospodarczych w województwie w świetle uchwał XIV Plenum KC PZPR. W obradach, które prowadził I sekretarz KW PZPR tow. Czesław Staszczak, uczestniczyli przedstawiciele kierownictw bratnich stronnictw politycznych, sekretarze zakładowych organizacji partyjnych, członkowie Wojewódzkiej Społecznej Komisji Współpracy Związków Zawodowych oraz przewodniczący kół zakładowych ZSNP. Referat Egzekutywy KW PZPR wprowadzający do dyskusji wygłosił sekretarz KW tow. Andrzej Szot. Następnie wojewoda białkopodlaski Stanisław Rapa przedstawił informację o aktualnej sytuacji w rolnictwie i poszczególnych działach gospodarki województwa białkopodlaskiego. W dyskusji udział wzięli: Marian Juchimiuk - I sekretarz KZ PZPR "BIAWENA", Ryszard Piętniewicz - z-ca Szefa WUSW w Białej Podlaskiej, Zbigniew Siennicki - pracownik Zakładów Jajczarsko-Drobiarskich w Międzyrzeczu Podlaskim, Władysław Sliwkiewicz - v-ce przewodniczący Wojewódzkiej Komisji do Walki ze Spekulacją, Bronisław Bachurski - kierowca Oddz. PKS w Radzynie Podlaskim, Leszek Wójcik - kierownik Oddz. Wojewódzkiego PIH, Winicjusz Dąbrowski - robotnik z Huty Szkła w Parczewie, Marek Olszewski - I sekretarz KM-G PZPR w Łosicach, Włodzimierz Adamiec - dyrektor DRP w Małaszewiczach, Wiesław Skabara - dyrektor BFM w Białej Podlaskiej, Edward Laskowski - prezes SI "ELREMET" w Białej Podlaskiej, Jan Dworniak - prezes Wojewódzkiego Związku Spółdzielczości Mleczarskiej w Białej Podlaskiej.

W części obrad dotyczących spraw organizacyjnych Komitet Wojewódzki PZPR powołał 32-osobową Komisję Robotniczą KW

oraz zatwierdził plan pracy Egzekutywy KW na III kwartał br.

W działającym wydaniu "Faktów" zamieszczamy skrót referatu Egzekutywy KW, skrót wystąpienia wojewody białkopodlaskiego oraz pełne teksty przyjętych przez KW PZPR uchwał.

*

*

*

W ref. o planie Egzekutywy KW PZPR ogłoszonym przez Sekretarza KW tow. Andrzeja Szota stwierdza się m.in.:

XIV Plenum KC PZPR jeszcze raz dobitnie podkreśliło konieczność przesiłania w praktyce leninowskiej zasady jedności ideologii, polityki i ekonomiki. Ideologia naszej partii zawiera cele działania podporządkowane dalekosiężnym interesom klasy robotniczej, które odzwierciedlają interesy wszystkich ludzi pracy, polityka natomiast określa sposób postępowania w osiąganiu tych celów, kształtuje stosunki między klasami, warstwami i grupami społecznymi uwzględniając ich interesy. Interesy klasowe i grupowe przejawiają się zaś głównie za pośrednictwem interesów ekonomicznych. Dążenie do urzeczywistnienia tych interesów stanowi podstępną motywację postępowania klas, realną przyczynę aktywności ludzi, pobudkę działań społecznych. W tym sensie nie ma nic bardziej politycznego niż gospodarka, która decyduje ekonomicznie.

Wojewódzka Organizacja Partyjna dobrze rozumiała i rozumie swoje zadania w sferze gospodarki. Wielokrotnie Komitet Wojewódzki, Instytucje podstawowe i podstawowe

organizacje partyjne zajmowały się tą problematyką formułując konkretne wnioski i zadania. Przypomnijmy w tym miejscu posiedzenie Komitetu Wojewódzkiego z miesiąca października 1982 r. nt.:

"Inicjatyw wojewódzkiej organizacji partyjnej w łagodzeniu skutków kryzysu w codziennym życiu i pracy obywateli". Wprowadzając temat ten sugeruje pasywne działania w obronie przed kryzysem obywateli, to jednak plenum wskazało na konieczność i możliwości podejmowania działań na rzecz aktywnego przełamania kryzysu. Efekt tych działań jest realny, co podkreśliło plenum kontrolne w miesiącu wrześniu 1983 r., jak i V Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza. Mówią też o tym wyniki uzyskane w gospodarce w 1983 roku.

Wyniki gospodarcze w I półroczu omówił Wojewoda Białkopodlaski, ale obecnie można powiedzieć, że przeważają w tym czasie tendencje pozytywne, a mianowicie dalszy wzrost produkcji przemysłowej, pozytywne zjawiska w rolnictwie i budownictwie. Choć sytuacja w poszczególnych gałęziach i przedsiębiorstwach jest zróżnicowana. Tak więc na ogół pomyślnie realizujemy plan przysparzania skali produkcji do poziomu sprzed 1980 ro-

ku. Należy również podkreślić, że wzrost ten osiągnięto głównie poprzez poprawę wydajności pracy, przy lepszym wykorzystaniu energii, materiałów, surowców.

Na te ogólnie pozytywne zjawiska składa się dobra praca większości przedsiębiorstw i zakładów. Są jednak i odstające, są też zjawiska niepokojące w skali gospodarki całego województwa. Jeżeli na przykład pozytywnym zjawiskiem jest rosnąca produkcja materialna, to obecnie ważne są koszty jej wytwarzania, te faktyczne i te wyliczone. Jednym słowem większą uwagę musimy zwrócić na efektywność produkcji w szerokim tego słowa znaczeniu.

XIV Plenum KC PZP odbywało się w okresie trwania kampanii sprawozdawczo-wyborczej w partii na szczeblu instancji podstawowych oraz poprzedzającym Wojewódzką Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą. Stąd też treści tego Plenum zawarte zostały w wielu programach działania miejskich, miejsko-gminnych i gminnych organizacji partyjnych, jak też w programie działania Wojewódzkiej Organizacji Partyjnej. Nie oznacza to jednak, że wszystkie zadania wynikające z treści i uchwał XIV Plenum zostały w tych programach ujęte. W związku z tym Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego przyjęła odpowiedni harmonogram działania na początku stycznia bieżącego roku. Harmonogram ten był podstawą działań Wojewódzkiej Organi-

zacji Partyjnej w sferze gospodarki w I półroczu 1984 roku.

Dla organizacyjnego usprawnienia przyjęto, że pion ekonomiczny Komitetu Wojewódzkiego współpracuje z 60-cio ma Podstawowymi Organizacjami Partyjnymi w największych przedsiębiorstwach i zakładach sfery produkcyjnej, natomiast z pozostałymi POP pracują bezpośrednio ROPP-y i instancje podstawowe. Główną formą pracy z 60-cio ma organizacjami partyjnymi są comiesięczne narady i sekretarzy tych organizacji z udziałem kierownictw zakładów. Rzecz jasna, narady te nie mogą i nie zastępują kontaktów z organizacjami partyjnymi na miejscu w zakładzie pracy w czasie zebrań i spotkań kierownictwa Komitetu Wojewódzkiego i Urzędu Wojewódzkiego z załogami na stanowiskach pracy. Realizując opracowany harmonogram Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego rozpatrywała szereg tematów. Dotyczy to także Sekretariatu. Natomiast Komisja Ekonomiczna, plan pracy zbudowała wyłącznie na bazie tematyki XIV Plenum. Podobnie wyglądały przedsięwzięcia organizacyjne w instancjach podstawowych. Warto podkreślić, że treści XIV Plenum spotkały się z żywym zainteresowaniem Podstawowych Organizacji Partyjnych. Wyrazem tego była i jest tematyka zebrań partyjnych, a także konkretne wnioski, przedsięwzięcia i inicjatywy. Szeroki zakres przedsięwzięć organizacyjnych nie miał na celu

formalnego i powierzchownego podwyższenia aktywności Wojewódzkiej Organizacji Partyjnej, a uzyskanie konkretnych efektów. Powstaje zatem pytanie, jakie efekty uzyskano, czego nie udało się zrobić, jakie należy przyjąć dalsze kierunki pracy partyjnej w zakresie realizacji uchwał XIV Plenum.

Pierwszym blokiem zagadnień jest przestrzeganie zasad socjalistycznej sprawiedliwości społecznej.

26 stycznia br. Sejm PRL uchwalił ustawę o zakładowych systemach płac. Jest to ustawa zasadnicza dla wdrażanej reformy gospodarczej. Uważamy, że opracowanie zakładowych systemów płac w oparciu o ustawę jest niezbędne dla realizacji socjalistycznej zasady podziału w/g ilości i jakości pracy oraz konieczne dla przełamania w świadomości części społeczeństwa prymitywnie pojmowanej zasady równości. Zainteresowanie POP i całych załóg było i jest duże, dlatego też w miesiącu kwietniu z I sekretarzami POP i dyrektorami spotkał się lektor KC PZPR. Według rozeznania Wydziału Ekonomicznego KW nowy system płac został wprowadzony w Zakładzie Warszawskich Zakładów Mechanicznych "Delta" w Branicy Suchowolskiej jeszcze w ramach eksperymentów płacowych. Znaczne jest zaangażowanie pracy w "Biawenie" i WPBK, przekonsultowano nowy system płac na kolei w DRP Małaszewicze. W kilku innych przedsiębiorstwach

trwają prace przygotowawcze zgodne z ustawą w celu wprowadzenia nowego systemu. Z przedstawionych faktów pozornie wynika, że niewiele tutaj zrobiono, trzeba jednak wyraźnie powiedzieć, że nie wszystkie przedsiębiorstwa ze względu na stan gospodarki finansowej mogą ten system wprowadzić. Natomiast w pozostałych, wdrożenie ustawy jest trudne ze względu na konieczność spełnienia formalnych warunków przewidzianych ustawą, praktyczną samodzielność przedsiębiorstw w ustalaniu nowych zasad płacowych, a przede wszystkim przekonanie całej załogi do tych zasad. W związku z tym nie należy pochopnie przypuszczać, że ustawa w warunkach naszego województwa pozostała bez odzewu. Prawdopodobnie dopiero w 1985 roku będzie ona szerzej wprowadzana w życie.

Konieczność wiązania efektów pracy z płacą była i jest właściwie rozumiana przez przedsiębiorstwa zwłaszcza przemysłowe. Dowodzi tego następujące porównanie. Dynamika wydajności pracy w przemyśle w I półroczu 1983 r. wynosiła 114,4%, a dynamika średniej płacy 131,8%, a więc różnica 17,4 punkta. Natomiast w I półroczu bieżącego roku dynamika wydajności pracy wynosiła 116%, a średniej płacy 118,6%, różnica zmniejszyła się do 2,6 punkta. Z podanych liczb wynika, że choć wydajność pracy nie wzrasta jeszcze szybciej od średniej płacy, to jednak tempo wzrostu średniej płacy i wydaj-

ności prawie się wyrównało. Niestety podobne zjawisko nie występuje w budownictwie, zwłaszcza w Rejonowych Przedsiębiorstwach Melioracyjnych, PBRol i WSBW. Nie do przyjęcia jest sytuacja w WSBW, gdzie wydajność pracy w I półroczu br. spadła w stosunku do I półrocza 1983 r. o ponad 41 %, a średnia płaca wzrosła o 10,5 %, albo w RPM Parczew, gdzie wydajność pracy spadła o ponad 11 %, a średnia płaca wzrosła o blisko 37 %. Dokąd te i im podobne przedsiębiorstwa zmierzają - powinny zastanowić się kierownictwa, organizacje partyjne, organ założycielski, a w przypadku spółdzielni - ich związki. Załogi tych przedsiębiorstw i ich kierownictwa muszą zdać sobie sprawę, że kosztem społeczeństwa w reformie żyć się nie da.

Jeśli mówimy o materialnych bodźcach zainteresowania pracą, czyli o odpowiednich systemach płac, nie wolno zapomnieć o tworzeniu i doskonaleniu systemu wyróżnień ideowo-moralnych. Dla większości pracowników oprócz godziwej płacy liczą się również właściwe stosunki międzyludzkie, uznanie, szacunek, prestiż, zadowolenie z pracy i dobra w niej atmosfera. Tak jak w całym kraju, tak i w naszym województwie w latach 80-83 o tych sprawach w niewielu tylko przypadkach pamiętano. Wpływa stąd zadanie dla POP zainicjowania powrotu do nadania odpowiedniej rangi wyróżnieniom ideowo-

moralnym. Inspiratorska rola POP w tym zakresie dotyczy zarówno sfery określania kryteriów pracy organizatorskiej, także dbania o społeczny wyдіwіęk wyróżnień.

W czasie zebrań Podstawowych Organizacji Partyjnych oraz przy innych okazjach bardzo często krytykowane jest zjawisko bogacenia się w kryzysie kosztem społeczeństwa, dotyczy to spekulacji, występującej nieuczciwości w prywatnym handlu i rzemiośle, choć zjawiska te mają również miejsce w gospodarce uspołecznionej. Mimo ostrzeżeń, kontroli, kar, zwiększania podatków, zjawiska te nadal występują w dużym natężeniu. Dowodzą tego między innymi wyniki operacji "Sektor" w naszym województwie. Sądzę, że w dyskusji znajdzie się miejsce na omówienie efektów tej operacji. W tym miejscu trzeba jednak powiedzieć, że zwiększone podatki, kary, w tym pieniężne aczkolwiek świadczą o rosnącej skuteczności walki ze zjawiskami patologii społecznej, nie mogą nas cieszyć, gdyż świadczą również o dużej skali tego zjawiska.

XVI Plenum KC skierowało do konsultacji społecznej projekt powołania i zasad działania Inspekcji Robotniczo-Chłopskiej. Konsultację tę rozpoczęliśmy również w naszym województwie, zatem nie można mówić jeszcze o jej ostatecznych efektach. Dotychczasowe opinie na jej temat są zróżnicowane, choć nie ma negacji zasadności jej powołania. Wyraża-

ne są nadzieje dotyczące skuteczności działania Inspekcji, jak i obawy sformalizowania jej pracy. naszym zadaniem jest skierowanie do tej Inspekcji robotników i rolników o dużym doświadczeniu oraz pomoc w jej właściwym funkcjonowaniu.

Nadal nie rozwiązany jest dla niestety wielu rodzin w naszym województwie problem mieszkania. Znaczna ilość skarg kierowanych do partii i administracji dotyczy tego problemu. Nasze działania idą w dwóch kierunkach: zwiększenia liczby budowanych mieszkań oraz sprawiedliwego ich podziału. Charakter naszych miast i osiedli, niska jakość gleb, mała ilość mieszkań budowanych w systemie wielorodzinnym predysponują nas do rozwijania budownictwa jednorodzinnego. Z warunków tych staramy się korzystać. Miarą tego jest fakt, że około 50 % ogółu mieszkań uzyskujemy z budownictwa indywidualnego. Centralna prasa zauważyła również, że pod względem ilości mieszkań oddawanych w tym budownictwie w miastach w przeliczeniu na liczbę mieszkańców zdecydowanie przodujemy w kraju. Jest to efekt zabezpieczenia praktycznie we wszystkich miastach województwa działek budowlanych, a także starań zarówno władz jak i ludności o materiały budowlane. Istnieją w tym zakresie największe problemy. W szeregu przypadkach podjęta została w województwie produkcja materiałów

budowlanych, przykłady podawaliśmy niejednokrotnie. Dzisiaj można także powiedzieć, że zapadła już decyzja o budowie w Woskrzenicach zakładów silikatowych. Korzystając z przychylności Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministerstwa Budownictwa czynimy starania, aby rozpoczęcie tej inwestycji przyspieszyć już na rok przyszły. Próbujemy też przełamać impas w staraniach o budowę cegielni w Helenowie i Platekrowa. Rozwijana jest pomoc zakładów pracy w budowie domków jednorodzinnych. Prowadzone badania przed dzisiejszym plenarnym posiedzeniem przez członków Komisji Ekonomicznej wspólnie z Wydziałem Ekonomicznym KW wykazały, że w wielu zakładach problem ten znalazł właściwą sobie rangę. Zrzeszenia pomocy w budowie domów jednorodzinnych powstały i działają w "Zrembie", BFM, "Polanie", międzyrzeckim PKS-ie i innych zakładach. Są zatem pozytywne doświadczenia, na bazie których pomoc ta powinna się rozwijać we wszystkich zakładach, gdzie występują takie potrzeby. Jeśli idzie o budownictwo wielorodzinne, to działania koncentrują się na doprowadzeniu do wyprzedzającego przygotowania infrastruktury komunalnej, powiększeniu potencjału wykonawczego dla tego budownictwa oraz włączeniu do wykonawstwa mieszkań, członków spółdzielni i zakładów pracy.

Przygotowaniem terenów pod kątem infrastruktury komunalnej

dla budownictwa mieszkaniowego w miastach zajmowała się w miesiącu kwietniu Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego. Z przedłożonych materiałów wynika, że rozmiar prowadzonych inwestycji komunalnych jest w naszym województwie znaczny, zaś nakłady na ten cel w br. wynoszą 666 mln zł, co stanowi 34 % ogólnych nakładów inwestycyjnych Urzędu Wojewódzkiego, i po rolnictwie są one najwyższe. Szeroki zakres tych inwestycji wynika zarówno z istniejących zapóźnień, jak też bieżących i perspektywicznych potrzeb. Uzasadnia to konieczność stałej uwagi ze strony zarówno Komitetu Wojewódzkiego, instancji podstawowych oraz administracji państwowej i gospodarczej. Jest to tym ważniejsze, że występują tu duże napięcia i trudności. Przykładem dla innych jest codzienne śledzenie tych problemów w Komitecie Miejskim w Międzyrzecu Podlaskim.

Nie mniej uwagi poświęciliśmy dotychczas zwiększaniu i ukierunkowaniu mocy wykonawczych przedsiębiorstw budowlanych. W ostatnim czasie powstały 3 przedsiębiorstwa remontowo-budowlane: w Łosicach, Konstantynowie i Terespolu. Dynamicznie rozwija produkcję Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane w Radzynie Podlaskim, które wraz z WPBK specjalizuje się w robotach inżynierskich. Warte podkreślenia jest też, że Białskie i Radzyńskie Przedsiębiorstwa Budowlane oraz PBRol zorganizowały i umacniają własne

specjalistyczne grupy wykonawstwa wewnętrznych instalacji elektrycznych i sanitarnych.

Do projektowych zdolności produkcyjnych dochodzi Fabryka Domów, która uporządkowała się również z nową normą cieplną elementów wielkopłytowych.

Obserwuje się duże zainteresowanie instancji podstawowych tymi problemami, tam też formułują się nowe, ciekawe inicjatywy. Dla przykładu można podać Komitet Miejsko-Gminny w Łosicach. Inicjatywa towarzyszy z Łosic polega na budowie stanów surowych przez przedsiębiorstwa budowlane i prowadzeniu prac wykończeniowych przez przedsiębiorstwa spoza pionu budownictwa. Podobne inicjatywy są ogromnie cenne i potrzebne zwłaszcza w rejonie działania Białskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego, które około 50 % stanu zatrudnienia skierowało do prowadzenia prac wykończeniowych na budowie Szpitala Wojewódzkiego. Ta forma budowy była prowadzona i w latach poprzednich, a obecnie realizują ją np. DRP Małaszewicze. Do prac wykończeniowych angażują się także członkowie Spółdzielni Mieszkaniowej "Zgoda" w Białej Podlaskiej oczekujący na mieszkania. Własnym wykonawstwem dla swoich pracowników buduje mieszkania Spółdzielnia Inwalidów "Elmet", RSP Chotycze. Są także podobne inicjatywy w zakresie budownictwa zakładowego w innych przedsiębiorstwach. Zasadniczą

trudnością w rozwijaniu budownictwa zakładowego jest brak materiałów, zwłaszcza wykończeniowych, a w niektórych przypadkach uzbrojonych terenów. Z tych samych powodów nie może dynamicznie rozwijać się budownictwo patronackie i młodzieżowych spółdzielni mieszkaniowych, choć młodzież w Parczewie udowodniła, że jej patronat jest nie tylko potrzebny, ale możliwy w realizacji. W sumie więc z roku na rok wzrastają efekty w budownictwie wielorodzinnym.

W bieżącym roku plan przewiduje wybudowanie 912 mieszkań, podczas gdy w ubiegłym roku wybudowano ich 775. Kąt wzrostu znaczny, plan ten jest jednak napięty. W I półroczu oddano do użytku tylko 247 mieszkań, a najwięcej efektów planowane jest do przekazania w IV kwartale. Niebezpieczeństwo poślizgu jest więc znaczne, tak jak było to w roku ubiegłym. Do tego dopuścić nie wolno, przede wszystkim ze względów społecznych, na mieszkania oczekuje bowiem znaczna ilość rodzin żyjących często w warunkach bez przesady tragicznych. W tej sytuacji ogromnie drażliwą w społeczeństwie jest kwestia podziału budowanych mieszkań.

Instancja wojewódzka zawsze była zdania, że właśnie dotychczasowe warunki mieszkaniowe rodziny powinny być podstawowym kryterium przydziału mieszkań, podczas gdy obecnie obowiązujące przepisy w spółdzielczości mieszkaniowej

określają jako kryterium podstawowe - okres oczekiwania. Kierowaliśmy w tej sprawie odpowiednie wnioski, na które uzyskiwaliśmy odpowiedzi wymijające. Dlatego też cieszy i potwierdza słuszność naszych wniosków ostatnia uchwała Sejmu w tej sprawie.

Spółdzielnie mieszkaniowe są obecnie w okresie przyjmowania nowych członków, nakładamy więc na naszych towarzyszy działających w radach i zarządach spółdzielni obowiązek oddziaływania na te organy tak, aby przyjmowały one w poczet członków spółdzielni ludzi w najtrudniejszej sytuacji mieszkaniowej i życiowej. Taką samą zasadą muszą się kierować organy administracji

stopnia podstawowego przy przydziale mieszkań komunalnych. Zasoby tych mieszkań znajdują się głównie w budownictwie starym, dlatego odrębnym, ważnym zadaniem jest rozwijanie remontów tych mieszkań i przystosowanie ich do obecnych wymogów.

Kompleksowo gospodarką lokalami przez terenowe organa administracji państwowej powinna zająć się Komisja Ekonomiczna KW. Proponujemy, by uczyniła to wspólnie z Komisją d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności ze względu na znaczną ilość skarg dotyczących tej problematyki.

Kolejnym tematem, którym zajmowaliśmy się w ramach realizacji uchwalonego harmonogramu po XIV Plenum KC, było tworzenie planów

gospodarczych na 1984 r. zgodnie z CPR oraz warunków ich pełnej realizacji. Zgodność planów z CPR była przedmiotem badań członków Komisji Ekonomicznej KW w szeregu przedsiębiorstwach. Na tej podstawie można stwierdzić prawidłowość konstruowania planów w zdecydowanej większości przypadków.

Nieodłącznym elementem tych planów na 1984 r., a więc i warunkiem realizacji zadań produkcyjnych, jest w przedsiębiorstwach program oszczędnościowy. Jak wykazały badania i kontrole NIK-u, NBP i członków Komisji Ekonomicznej KW bardzo często występują braki zarówno w programach jak i ich realizacji. W wielu przypadkach są one niekonkretne, zawierające przedsięwzięcia wynikające z obowiązku przedsiębiorstw, a bywa i tak, że robione są od razu z przeznaczeniem do szuflady. Potwierdza to wykazywanie w tym samym przedsiębiorstwie oszczędności na jednym odcinku i występowanie marnotrawstwa na innym. W takich przypadkach zdecydowanie powinna reagować Podstawowa Organizacja Partyjna. Efekty realizacji tych programów powinny być rozpatrywane naszym zdaniem nie drobiazgowo, np. ile oszczędzono biletów autobusowych - choć i to jest potrzebne - ale np. o ile zmniejszono zużycie materiałów, energii czy paliw na jednostkę produkowanego wyrobu, o ile

zmniejszył się koszt własny produkcji. Mówiliśmy dotychczas krytycznie o programach oszczędnościowych, ale są też przykłady pozytywne, np. opracowanie i realizacja zakładowych programów oszczędnościowych nie budzi zastrzeżeń w międzyrzeckim "Zrembie", Meblarskiej Spółdzielni Pracy w Parczewie, Spółdzielni Pracy "Odzież" w Międzyrzecu Podlaskim i w innych. Nadal powinniśmy kształtować w naszym społeczeństwie świadomość, że oszczędność w każdej dziedzinie działalności jest niezbędna dziś i jutro i że nie chodzi tu tylko o formalne opracowanie i zrealizowanie programów. Wszyscy bowiem widzimy, jak wiele spotyka się jeszcze marnotrawstwa, niegospodarności i rozrzutności.

Z problematyką oszczędności wiąże się ściśle konieczność obniżki kosztów wytwarzania, a co za tym idzie również cen. Spośród badanych przed Plenum zakładów, tylko w dwóch przypadkach stwierdzono obniżkę cen, dotyczy to "Elremetu" i "Polferu" w Woźnikach. Wiadomo, jak drażliwą społecznie jest problematyka cen. Przy czym jak wykazują kontrole, powszechnym jest błędne ich wyliczenie, co jest zjawiskiem w części naturalnym, gdyż do czasu reformy przedsiębiorstwa tego nie robimy, tylko dziwnym jest, że brakuje pomyłek na niekorzyść przedsiębiorstwa. W tej sytuacji w m-cu

czerwcu zaleciliśmy aktywizację zakładowych zespołów do spraw analizy kosztów produkcji i cen. Trzeba to traktować jako zadanie partyjne, gdyż w nielicznych tylko przypadkach, np. w "Biawenie", zespoły te funkcjonują w sposób systematyczny. Problematyka ich działalności jest na tyle istotna, że proponujemy, by Egzekutywa KW dokonała odpowiedniej analizy i ukierunkowania ich pracy.

Temat podwyżek cen jest tym bardziej drażliwy, że nie towarzyszy temu odpowiednia jakość produkowanych wyrobów. Przykładów negatywnych można podawać wiele, wiele z nich znajduje się w materiałach PIH-u, choć są i pozytywne przykłady. Spółdzielnia Inwalidów Szczecińskiarsko-Szczot-

ska w Międzyrzeczu Podlaskim produkuje 69 wyrobów, z których 7 posiada znak jakości "Q", co zostało podkreślone w materiałach na XVI Plenum KC PZPR. Wprawdzie jakość produkcji znalazła się we wzmożonym zainteresowaniu POP, o jednak temat ten wymaga systematycznych ocen także w instancjach podstawowych.

Jednym z ważnych problemów ujętych w harmonogramie jest rozwój drobnej wytwórczości i usług. Województwo białskopodlaskie ma w tym względzie szczególne potrzeby i predyspozycje. Wynika to ze specyfiki województwa: braku wielkiego przemysłu, dużych możliwości wykorzystania miejscowych surowców, szczególnie folniczych.

Obecny stan drobnej wytwórczości, zwłaszcza usług jest niezadawalający. Nastąpiło zmniejszenie ilości uspołecznionych zakładów usługowych. Przemysł drobny rozwija swoją produkcję wolniej jak cały przemysł województwa. Brak jest zakładów państwowego przemysłu terenowego. W tym stanie rzeczy Egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego i Prezydium WK SD zwróciła się do Wojewody Białskopodlaskiego o pełną realizację uchwały nr 96 Rady Ministrów w sprawie poprawy warunków działalności w usługach bytowych oraz opracowanie kierunków rozwoju drobnej wytwórczości w układzie terytorialnym i branżowym. Usługami dla wsi w szerokim sensie zajmowało się też ostatnie Plenum KW.

Z tematem tym wiąże się ściśle problem wykorzystania surowców pochodzenia rolniczego przez drobne zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego. Np. istnieją u nas znana kwestia zagospodarowania ziemniaków. Jest partyjna inicjatywa budowy na terenie województwa niewielkich krochmalni. Budowę pierwszej takiej krochmalni rozważa aktualnie Gminna Spółdzielnia "SCH" w Parczewie, na bazie nie-wykorzystanych obiektów w Przewłocze. Czynione są także przez władze wojewódzkie starania o rozbudowę zakładu mleczarskiego w Białej Podlaskiej, co umożliwiłoby lepsze niż dotychczas wykorzystanie mleka, którego produkcja systematycznie wzrasta.

W materiałach XIV Plenum KC wiele miejsca poświęcono podnoszeniu efektywności gospodarowania. Z tego bloku problemów oprócz spraw już poruszonych wcześniej, ważny jest rozwój ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego oraz przeciwdziałanie dekapitalizacji majątku trwałego. Od roku 1980 nastąpiło tak jak i w całym kraju zmniejszenie zainteresowania rozwojem ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego. Różne były tego przyczyny, lecz przede wszystkim zmniejszenie aktywności zawodowej społeczeństwa, sformalizowane przepisy, a także niedoskonałe rozwiązania w reformie gospodarczej, zwłaszcza możliwości uzyskania "łatwego pieniądza". Stopniowo przyczyny te usuwane, a w obecnej sytuacji wzrosły motywacje zarówno dla zakładów jak i racjonalizatorów. Następuje także zmiana odpowiednich przepisów. Wszystko to nie spowoduje jednak automatycznego bez inspiracji partyjnej rozwoju tego ruchu, zwłaszcza, że w niewielu zakładach funkcjonuje on na miarę potrzeb. W najbliższym okresie czasu będzie to przedmiotem analizy Komisji Ekonomicznej KW.

Z materiałów opracowanych przez Zespół Planowania Regionalnego w Lublinie co prawda nie wynika ostro występujący w województwie problem dekapitalizacji majątku trwałego, to jednak niebezpieczeństwo takie musi być i jest dostrzegane przez organi-

zacje partyjne w zakładach. Z inspiracji partii są opracowane i realizowane programy modernizacji w zakładach najbardziej zagrożonych. Dotyczy to np. "Białeny" i DRP Małaszewicze.

Z bogatej tematyki zadań wynikających po XIV Plenum na uwagę zasługuje podnoszenie wiedzy o reformie załóg i całego społeczeństwa poprzez jego ekonomiczną edukację. Określoną rolę w tej dziedzinie odgrywa szkolenie partyjne, działalność środków masowego przekazu, szkolenie prowadzone przez organizacje społeczne i zawodowe oraz administrację państwową i gospodarczą. W województwie prowadzona jest szeroka działalność szkoleniowa, a załogi i społeczeństwo mają wiele możliwości stykania się z wiedzą ekonomiczną. Dotyczy to przede wszystkim, i takie są opinie robotnicze, gremiów kierowniczych i pracowników umysłowych. Natomiast wiedza o reformie poza ogólnikowymi hasłami z biurowców zbyt szerokim strumieniem do robotników, jak dotąd nie dociera. Czy można podnoszenie wiedzy ekonomicznej społeczeństwa pozostawić naturalnemu biegowi rzeczy? Pozornie wygląda na to, że stopniowo wiedzę o reformie otrzymują kadry kierownicze, pracownicy umysłowi, działacze i członkowie partii, działacze związkowi i samorządów, a oni poprzez różnego rodzaju kontakty przekazują ją

coraz szerszemu kręgowi społeczeństwa. Faktycznie zaś bardzo często nawet wśród aktywu społeczno-gospodarczego i politycznego znajomość reformy jest płytka, a jej zasady interpretowane i komentowane na sw. . . prywatny sposób. Są tu oczywiście i pozytywne przykłady, zwłaszcza w przedsiębiorstwach dużych i dobrze zorganizowanych, jednak w naszym województwie więcej jest zakładów małych i roz. oszonych. Rozważania te uzasadniają wniosek: istnieje pilna konieczność dalszego i aktywnego szkolenia ekonomicznego załóg. Trzeba to realizować w sposób dobrze zorganizowany i systematyczny. Jest to obowiązek organizacji i instancji partyjnych. Ludzie pracy muszą wiedzieć od czego zależy ich byt - a więc płace i ceny.

Egzekutywa KW, Sekretariat, Instancje i organizacje partyjne podejmowały wiele działań zgodnie z opracowanym harmonogramem, o których w referacie nie mówiliśmy. Szereg zadań przewidziano do realizacji w II półroczu br., zaś inne są ciągle aktualne. Wiele przedsięwzięć wynikało z centralnych decyzji i ustaleń - omówiono je w materiale Wydziału Ekonomicznego KC PZPR opublikowanym w "Trybunie Ludu" z dnia 10.07.1984 r., którą dzisiaj towarzysze otrzymali dla wzbogacenia wiedzy o realizacji uchwał XIV Plenum. Ocena stanu realizacji zadań wynikających dla woje-

wódzkiej organizacji z uchwał tego Plenum jest trudna. Z jednej strony referat krytycznie pokazał słabe strony i wskazał konieczność podjęcia wielu problemów, z drugiej strony wyniki gospodarcze za I półrocze są na ogół pozytywne, choć występują i zagrożenia. Nierównomierne są też działania poszczególnych instancji i organizacji partyjnych. Wiele spośród nich może mieć satysfakcję, dotyczy to także wielu członków partii, którzy pełnią z jej woli różne funkcje zawodowe i społeczne. Potrzeby i istniejące rezerwy w skutecznym osiągnięciu celów społeczno-gospodarczych są jednak zbyt duże, by mówić o pełnym sukcesie, prost przeciwnie potrzebna jest dalsza mobilizacja w działaniach na rzecz realizacji Uchwał XIV Plenum. Dlatego krytyczna ocena jest dziś potrzebna. Potrzebna jest także świadomość, które interesy ludzi pracy są obecnie najważniejsze i jak je realizować. Dużo uwagi poświęcamy dzisiaj skali produkcji, jej kosztom i jakości, w tym bowiem wyraża się podstawowy interes ludzi pracy. Zawsze musimy pamiętać - aby konsumować, potrzebna jest wcześniej produkcja, ale też nie wolno nam zapominać o tym, w jakich warunkach ona następuje. Dlatego też instancje i organizacje partyjne wiele uwagi poświęcać muszą problematyce bezpieczeństwa i higieny pracy oraz sprawom socjalnym załóg.

Również kierownictwa przedsiębiorstw i zakładów w codziennej pracy powinny realizować zasadę, że przedsiębiorstwo obok zadań produkcyjnych aktywnie spełniać powinno także inne funkcje w stosunku do załóg, jej rodzin, środowiska i terenu na którym działa.

*

*

W przedstawionej na Plenum KW PZPR informacji wojewoda białskopodlaski Stanisław Rapa stwierdził m.in.:

W sferze gospodarczej podkreślić należy dość wyraźną tendencję rozwojową, choć nie we wszystkich dziedzinach i z dużym wewnętrznym zróżnicowaniem tempa wzrostu. Najbardziej jednoznaczne pozytywne przesłania następowały w przemyśle uspołecznionym. Lepiej niż zakładaliśmy kształtuje się ogólna sytuacja w rolnictwie. W pewnym stopniu stabilizował się rynek na niektórych odcinkach, na wielu jednak nadal występowały duże napięcia. Stosunkowo mniej pozytywnym możemy odnotować w zakresie budownictwa i inwestycji, gdzie z dużą siłą oddziaływały na sytuację: stan zaopatrzenia materiałowego, oraz subiektywne, lokalne trudności. Główne zadania, jakie postawiliśmy przed rolnictwem naszego województwa, a mianowicie:

- wzrost produkcji rolnej zarówno roślinnej jak i zwierzęcej,

Musi ono zaspakajać potrzeby społeczne, społeczno-wychowawcze oraz kulturalne pracowników. Zakład pracy nie może być miejscem, w którym się tylko przeżyje. Tak należy rozumieć rolę i zadania socjalistycznego zakładu pracy.

*

- stałe doskonalenie struktury rolnictwa i umaszynowania oraz dążenie do zapewnienia równomiernego wzrostu dochodów ludności rolniczej i ludności utrzymującej się z pracy poza rolnictwem,

- realizowane są na ogół pomysły.

Bieżąca analiza sytuacji wskazuje, że większość założeń planu będzie przekroczona. Odbiciem powyższego jest fakt, że planowe zadania za rok gospodarczy 1983/84 zostały zrealizowane w skupie ziemiaków w 113,2% i zbóż w 131,3% z dynamiką 19,3%. Korzystnie kształtuje się skup mleka. W okresie minionego półrocza skupiono 75,5 mln litrów, a więc o 8,0% więcej jak w ubiegłym roku. Dotychczasowy skup żywca pomimo spadku o 7,4% do roku ubiegłego wskazuje, że zadania planowe począwszy od kwietnia są lepsze od ubiegłorocznych, co pozwala zakładać uzyskanie całorocznego skupu żywca na poziomie wyższym niż w roku 1983. Do powyższego stwierdzenia upoważniają

również wyniki czerwcowego spisu rolnego, który wykazał wzrost pogłowia bydła o 4,4 % i trzody o 8,7%. Ponadto ocenia się, że plony zbóż będą większe niż w roku ubiegłym o około 2 q z hektara.

Mówiąc o tych korzystnych tendencjach musimy jednak zdawać sobie sprawę z tego, iż w rolnictwie województwa są wciąż duże niewykorzystane rezerwy, że jest znaczna liczba gospodarstw, a nawet gmin w wyraźną stagnację, a nawet wręcz spadkiem produkcji. Do zjawisk niekorzystnych należy zaliczyć szczególnie małe zainteresowanie zakupem ziemi, gdzie planowe zadania roczne zostały za półrocze zrealizowane tylko w 25,6 %. Ponadto wiosenny przegląd wykazał, że w dalszym ciągu w województwie było 1010 ha ziemi niezagospodarowanej, względnie źle zagospodarowanej. Niekorzystna sytuacja występuje również w zakresie zbioru i pokosu siana; mimo że zebraliśmy 8 % więcej niż przeciętnie, to jednak jakość siana jest znacznie gorsza. Może to mieć niekorzystny wpływ na przyszłe wyniki głównie w produkcji zwierzęcej. Istnieje zatem potrzeba maksymalnej koncentracji na zebraniu bez strat plodów rolnych oraz zapewnienia wszelkich warunków decydujących o wysokości plonów i efektów w roku przyszłym.

Do podstawowych zadań najbliższego okresu należy zbiór zbóż, a wszystko wskazuje, że w roku bieżącym może być on trudny. Wraz ze żniwami realizowany musi być siew poplonów, bowiem ilość i jakość paszy zadecyduje głównie o przyszłych efektach w produkcji zwierzęcej. W warunkach naszego województwa musimy zasiać przynajmniej 21 tys. ha poplonów. Zaopatrzenie w nasiona jest dobre. Większa uwaga zwrócona zostanie na nawożenie mineralne, a głównie wapnowanie gleb oraz prace późniwne takie jak: podorywki, terminowy siew zbóż oraz rozproszanie materiału kwalifikowanego.

Jak już wspomniałem na wstępie, najlepsze wyniki po 6-ciu miesiącach bieżącego roku uzyskał przemysł uspołeczniony województwa. Świadczy o tym chociażby wzrost produkcji sprzedanej o blisko 17 % liczonej w cenach porównywalnych. Z 34 jednostek przemysłowych objętych statystyką jako samodzielne zakłady aż w 28 pierwsze półrocze zakończone zostało wzrostem sprzedaży w porównaniu z odpowiednim okresem ubiegłego roku. Największą dynamikę produkcji uzyskały: Spółdzielnia Pracy "ŁOSICZANKA", Kornickie Zakłady Kredowe, Zakłady Sprzętu Oświetleniowego "POLAM", Spółdzielnia Inwalidów "ELREMET", Eksportowy Zakład Przetwórstwa

Owocowo-Warzywnego w Radzynie Podlaskim. Wydajność pracy w przemyśle wzrosła o 16%, a więc prawie całość przyrostu produkcji została osiągnięta tą właśnie drogą przy nieznacznie tylko większym zatrudnieniu. Wyrażną poprawę odnotować należy w podstawowych relacjach ekonomicznych naszego przemysłu. Dynamika płacy przeciętnej po 6-ciu miesiącach wyprzedza tempo wzrostu wydajności pracy już tylko o 2,6 punkta z tendencją do dalszej poprawy. Wskaźnik rentowności liczony stosunkiem zysku do kosztów przerobu ukształtował się w wysokości 9,6%, a więc nieco poniżej poziomu 10% traktowanego jako uzasadniony społecznie.

Przy ogólnie dobrych rezultatach przemysłu województwa jako całości, występowały jednak jednostkowe zjawiska negatywne. W 4 organizacjach produkcyjnych trwała sytuacja wzrostu przeciętnej płacy przy ujemnej dynamice produkcji i wydajności pracy. Sądzę, że uzasadnionym będzie przedstawienie tych zakładów i odpowiednich liczb :

- Spółdzielnia Pracy "ODZIEŻ" w Międzyrzecu Podlaskim : dynamika produkcji - 99,2%, wydajności - 101,4%, przeciętnej płacy - 158,4%,
- Spółdzielnia Ogrodniczo-Pszelarska "PODLASIE" w Białej Podlaskiej: produkcja - 82,8%,

wydajność - 90,8%, płaca - 115,2%,
- PSS "SPOŁEM" w Radzynie Podlaskim : produkcja - 90,4 %, wydajność - 91,4%, płaca - 116,8%,
- Wytwórnia Octu i Musztardy w Parczewie : odpowiednio - 90,2 %, 99,7% oraz 118,4 %.

Innym niepokojącym problemem jest ciągły brak postępu w jakości produkcji. Wyglądzonego rynku wewnętrznego nie pozwala skutecznie zadziałać ekonomicznym mechanizmom pro-jakościowym. Sądzić można, że w tej sytuacji niezbędne jest działanie pozasystemowe, potrzebna jest stała presja ze strony sił społecznych i politycznych, walka z bylejąkością. Niska jakość wyrobów to ewidentne straty społeczne i ekonomiczne, to pogarszanie i tak nienajlepszemu stanowi rynku.

Nacisk na rynek jest nadal duży. Według danych za 5 m-cy br, wydatki ludności województwa na zakup towarów rosły o ponad 4 punkty szybciej od dochodów, rosły szybciej również aniżeli wielkość popytu detalicznego. Rynek województwa od strony podaży towarów jest wciąż zróżnicowany. Stosunkowo dobrze jest zaopatrzenie w podstawowe towary żywnościowe z wyjątkiem mięsa i przetworów. Poprawie uległo zaopatrzenie w tkaniny, odzież, obuwie. Nadal najtrudniejsza sytuacja dotyczy wyrobów przemysłowych trwałego użytku, takich chociażby jak meble, telewizory, rowery,

zmechanizowany sprzęt gospodarstwa domowego, itp.

Stan naszego budownictwa jest po pierwszym półroczu bardzo zróżnicowany. Najogólniej mówiąc nastąpił wzrost cen w budownictwie o około 10 %, spadek produkcji podstawowej liczonej w cenach porównywalnych o 3 %. Spadek wydajności pracy, też w cenach stałych, wyniósł 7,5 %, zaś wzrost przeciętnych wynagrodzeń - 22,5 %. Patrząc na statystykę w układzie przedsiębiorstw widać wyraźnie, że globalne wyniki obciążone są szczególnie rezultatami części tylko jednostek takich jak Rejonowe Przedsiębiorstwa Melioracyjne czy Sp-nia Budownictwa Wiejskiego w Łomazach. Nasze największe przedsiębiorstwa budownictwa ogólnego licząc szacunkowo w cenach stałych mają dynamikę dodatnią, a przedsiębiorstwa budownictwa komunalnego na poziomie 100 %. Podstawowe relacje ekonomiczne, a zwłaszcza stopień opłacania wzrostu wydajności pracy w niektórych przypadkach muszą budzić zastrzeżenia. W Radzyńskim Przedsiębiorstwie Budowlanym tempo wzrostu wydajności pracy wyprzedza przeciętną płacę. We wszystkich pozostałych jednostkach jest gorzej.

Zaawansowanie spływu efektów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego wyniosło w skali rocznej za I półrocze 27,1 %, z tego w budownictwie spółdzielczym 31,5%.

Procent wykonania jest prawie zgodny z naszymi przewidywaniami. W tej sytuacji potrzebny jest wzmożony wysiłek w II półroczu, ażeby zagwarantować całkowite wykonanie wynoszącego 912 mieszkań planu całego 1984 roku. Dodam przy tym, że Wojewódzki Plan Roczny zakłada możliwość przekroczenia tej liczby o dalsze 144 mieszkania, o ile pozwolą na to warunki zaopatrzenia materiałowego. Wspólnie z kierownictwem wojewódzkiej instytucji partyjnej czyniliśmy wiele skutecznych w dużej mierze starań o uzyskanie w resorcie budownictwa dodatkowej puli materiałowej pod planowane efekty.

Z różnym powodzeniem przebiega realizacja pozostałych inwestycji planu terenowego. Najwyżej są zaawansowane roboty na rzecz uzbrojenia terenów - 51,1% oraz w dziale rolnictwo - 43,4%, w tym zwłaszcza na kierunkach najważniejszych, to jest melioracji, zaopatrzenia wsi w wodę i elektryfikacji. Można z tego wywnioskować, że nakłady na rolnictwo zostaną wykorzystane całkowicie, a na rzecz gospodarki komunalnej trzeba będzie nawet szukać dodatkowych środków inwestycyjnych. Zdecydowanie najniższy stopień zaawansowania zadań rocznych występuje po pierwszym półroczu w inwestycjach służby zdrowia. Zadania finansowane z nakładów inwestycyjnych zostały wykonane tylko w 17,2%, zadania realizowane ze środków fundu-

szy celowych - w 26,6%. Dla lepszego zobrazowania trudnej sytuacji w inwestycjach służby zdrowia podam, że zaawansowanie na niektórych zadaniach waha się od 1,6 do 15%. Dotyczy to chociażby pawilonu szpitalnego w Parczewie, ośrodka zdrowia w Olszance, budynków mieszkalnych w Suchowoli, przychodni w Tercspolu. Z przykrością muszę stwierdzić, że również nasz polonijny wykonawca Wojewódzkiej Przychodni Specjalistycznej wykonał za 6 miesięcy tylko 15% zadań rocznych. Wyższy kaźnik zaawansowania uzyskano na kluczowej inwestycji służby zdrowia, czyli budowie szpitala wojewódz-

kiego. Nakłady ogółem zostały zrealizowane w 32,6%, roboty budowlano-montażowe w 27,5%. Na budowie szpitala wyraźnie widać przyspieszenie, choć w kontekście czekających na wykonanie prac, potrzebne jest jeszcze większe. Wartość robót budowlano-montażowych pozostałych do realizowania w ciągu półtora roku, planowany termin zakończenia - grudzień 1985 r., stanowi jeszcze 58% wielkości kosztorsowej. Sądzić jednak można, że przy pełnej mobilizacji sił wykonawcy generalnego i podwykonawców oraz ogólnym zaangażowaniu społecznym będzie to możliwe do wykonania.

U C H W A Ł A

KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR W SPRAWIE OCENY REALIZACJI ZADAŃ GOSPODARCZYCH W I PÓLROCZU 1984 ROKU W ŚWIETLE ZADAŃ WYNIKAJĄCYCH Z UCHWAŁY XIV PLENUM KC PZPR.

Komitet Wojewódzki PZPR stwierdza, że realizacja zadań społeczno-gospodarczych w I półroczu 1984 r. w poszczególnych przedsiębiorstwach i gałęziach produkcji jest zróżnicowana choć przeważają tendencje pozytywne.

Wymaga to dalszej konsekwentnej realizacji Uchwały XIV Plenum KC PZPR przez Wojewódzką Organizację Partyjną.

Ocena sytuacji ukształtowana na bazie referatu Egzekutywy, wystąpienia Wojewody oraz dyskusji wskazuje na konieczność dalszej intensyfikacji pracy partyjnej w zakresie :

- dalszego wzrostu produkcji, zwłaszcza w budownictwie, na rynek i eksport,
- poprawy sytuacji gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów, w których wyniki za I półrocze 1984 r. są negatywne, dotyczy to zwłaszcza budownictwa,
- oszczędnej i racjonalnej gospodarki, a w konsekwencji obniżkę kosztów produkcji, co wymaga między innymi zaktywizowania zakładowych zespołów do spraw analizy

- kosztów produkcji i cen,
- poprawy funkcjonowania handlu, usług i drobnej wytwórczości,
- poprawy jakości produkcji,
- przeciwdziałania dekapitalizacji majątku,
- rozwoju ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego,
- wdrażania zakładowych systemów płac oraz wyróżnień ideowo-moralnych,
- pilnego opracowania i wdrożenia zakładowych programów pracy ideowo-wychowawczej,
- realizacji pozaprodukcyjnych zadań w przedsiębiorstwach, a zwłaszcza poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz doskonalenia działalności socjalnej,
- realizacji uchwały KW PZPR w sprawie zasad sprawiedliwości społecznej,
- podnoszenia wiedzy ekonomicznej załóg i społeczeństwa.

W tym celu Komitety Gminne PZPR, a zwłaszcza Miejskie, powinny ocenić stopień realizacji zadań wynikających z XIV Plenum KC PZPR i na tej podstawie ukierunkować

pracę własną oraz POP.

Szczególną uwagę zwrócić należy na pracę radnych partyjnych, w radach narodowych, radach pracowniczych i radach spółdzielczych, aby poprzez nich szeroko pojęty samorząd skuteczniej oddziaływał na realizację celów społeczno-gospodarczych.

Poprzez zacieśnienie współdziałania instancje i organizacje partyjne wspomagać będą związki zawodowe w ich działaniu na rzecz obrony interesów załóg zakładów pracy.

W realizacji zadań po V Plenum KC PZPR istotną rolę odgrywają organizacje młodzieżowe, społeczne i zawodowe. Instancje i organizacje partyjne powinny je w tym wspierać.

Komitet Wojewódzki PZPR stoi na stanowisku, że Wojewoda białkopodlaski, Prezydent i Naczelnicy jako organy założycielskie powinni podjąć skuteczne działa-

nia na rzecz poprawy funkcjonowania przedsiębiorstw, zwłaszcza budowlanych, w tym Rejonowych Przedsiębiorstw Melioracyjnych i gospodarki komunalnej.

Komitet Wojewódzki PZPR zobowiązuje Egzekutywę do opracowania i zatwierdzenia konkretnych zadań wynikających z niniejszej uchwały oraz przedłożenia do akceptacji Plenum harmonogramu działań wynikających z treści i uchwał XIV Plenum KC PZPR.

Egzekutywa KW PZPR analizować będzie realizację powyższych zadań co kwartał, natomiast Komitet Wojewódzki odbędzie plenum kontrolne w I kwartale 1985r.

Wnioskami wynikające z treści dzisiejszych obrad, dotyczące jednostek centralnych skierować do KC PZPR.

Komitet Wojewódzki PZPR
w Białej Podlaskiej

Biała Podlaska, dnia 16.07.1984 r.

U C H W A Ł A

KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR W BIAŁEJ PODLASKIEJ W SPRAWIE JUBILEUSZU 40-LECIA POWSTANIA POLSKI LUDOWEJ.

Komitet Wojewódzki PZPR, obradujący w przededniu 22 lipca, w przededniu 40 rocznicy ogłoszenia Manifestu PKWN, z uznaniem podkreśla wielki wysiłek włożony w dorobek 40-lecia PRL ludzi pracy naszego białkopodlaskiego województwa, w którym tak jak w całym kraju nastąpiły ogromne zmiany.

Kierujemy z okazji jubileuszu naszej ludowej ojczyzny słowa uznania i podziękowania robotnikom, rolnikom, nauczycielom, lekarzom, inteligencji, pracownikom Milicji Obywatelskiej, żołnierzom LWP, pracownikom administracji, wszystkim, którzy swą pracą i postawą przyczynia-

ją się do jej rozwoju.

Pozdrawiamy zasłużonych działaczy ruchu robotniczego, bojowników o wolność i demokrację, życzymy im dużo zdrowia i pomyślności.

Zwracamy się do młodzieży o aktywny udział w rozwoju naszej socjalistycznej ojczyzny, o kontynuację tradycji zapoczątkowanych przez ojców i matki.

Komitet Wojewódzki PZPR w Białej Podlaskiej wyraża przekonanie, że członkowie partii, całe społeczeństwo tak jak dotychczas swoją aktywną pracą pomnażać będą dorobek naszego białkopodlaskiego województwa.

Komitet Wojewódzki PZPR
w Białej Podlaskiej

Biała Podlaska, dnia 16.07.1984 r.